

Det er ikke en rimelig baggrund at skildre disse menneske som privilegerede på.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg tror aldrig, jeg bliver enig med det radikale parti om, hvor mange problemer stammer fra.

I Dansk Folkeparti er vi overbeviste om, at den massive indvandring af flygtninge og indvandrere her til landet er skyld i, at der opstår mange problemer. Det er jo ikke kun på boligområdet. Vi, der læser aviser hver dag, ved jo, at der opstår flere og flere problemer rundt om i Danmark.

Men jeg vil godt bede den radikale ordfører bekræfte, og det kan jeg måske få svært ved, at der trods alt er en fortrinsret, når man har fået tildelt det, der hedder en passende bolig, for så har man jo en lejekontrakt. Så bliver der godt nok sagt, at den gælder i bare 3 år, og så er man ligestillet med danskere. Jamen det er man jo ikke. Når først man har en lejekontrakt, så gælder de regler, der er i lejeloven, og så er man beskyttet mod opsigelse. Derfor har man så fortsat en passende bolig.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Allerførst lige den bemærkning til hr. Egil Møller, at nu bevæger han sig jo ud i det vitterlige væs, ganske enkelt.

Vi har en lovgivning, hvor man bestemmer, at en flygtning, der kommer til landet, skal bo et ganske bestemt sted. Man kan så diskutere, om det er en rimelig ordning, men det har man altså vedtaget. Flygtningen får at vide: du skal bo et ganske bestemt sted, som samfundet har fastlagt. Så vil hr. Egil Møller samtidig have, at vedkommende, som man har bestemt hvor skal bo, ikke skal have noget sted at bo. Jeg håber, hr. Egil Møller selv kan se, at det er et helt rablende synspunkt, Dansk Folkeparti har på det punkt. Det er desværre ikke på det eneste punkt.

Og så vil jeg gå over til ministerens redegørelse i dag. Det er jo en meget nydelig lille tryksag. Den støder ikke nogen i sit indhold, kan man sige, men det er i og for sig også det meste, man kan sige om den, for det er jo lidt luftigt. Derfor er det jo også godt nok, at der forleden kom en boligplan, som kan sætte gang i en helt nødvendig diskussion om boligbyggeriet, som jo også har præget debatten her i dag og med rette, sy-

nes jeg, for det er et meget påtrængende problem.

Efter vores opfattelse er regeringen nu inde i et kapløb med tiden. Derfor var det også på høje tid, at der kom et udspil, og det er især på høje tid, at man får gjort tingene færdige. Det er det af to grunde. Det er det, fordi der i de kommunale budgetter, som skal vedtages i september i kommunerne, skal indbygges midler til igangsættelse af alment byggeri på en sådan måde, at staten kommer ind og er med til at finansiere den kommunale andel. Vi har peget på 7 pct., og vi er enige i, at når det gælder ungdomsboliger, så skal staten overtage de samlede 14 pct.

Hvis det element ikke kommer ind i forbindelse med kommuneforhandlingerne og man ikke får løst det problem, så taber regeringen dette kapløb med tiden, for så vil det jo ikke lykkes regeringen inden det kommende folketingsvalg at dokumentere, at der rent faktisk kommer til at ske noget på det her helt afgørende område. Det ville efter min mening være selvmord for regeringen, hvis den gik til folketingsvalg uden at dokumentere, at der vil blive gjort en virkelig markant indsats for at fremskaffe flere boliger.

Men jeg kan da heller ikke forestille mig, at regeringen skulle være interesseret i at begå selvmord, og derfor arbejder vi ud fra den antagelse i Enhedslisten, at man vil leve op til opgaven og indlede forhandlinger også med SF og Enhedslisten.

Et kernepunkt i de forhandlinger bliver selvfølgelig, at regeringens ønske om at åbne for pensionskassebyggeri ved en ændring af pinsepakken må ses i sammenhæng med, at problemet med det almene nybyggeri skal løses. For det er indlysende, at vi ikke kan, i hvert fald ikke fra Enhedslistens side, åbne for pensionskassebyggeriet eller give skattelettelse til pensionskassebyggeriet, medmindre det samtidig sikres, at der sker et gennembrud på det almene familieboligbyggeri i forbindelse med kommuneforhandlingerne. Så disse ting hænger uløseligt og nøje sammen og skal på den måde løses i sammenhæng.

Det har selvfølgelig også været en klar del af debatten, at vi har for dyre boliger. Af den grund ønsker vi også, at man får en større statslig deltagelse. Vi har jo oplevet, hvordan boligpriserne især i de store bykerner i København og Århus f.eks. er steget. En lejlighed på Vesterbro på ca. 40 m² kan som ejerlejlighed rask væk koste omkring 800.000 kr. Man kommer altså til at